

Cápa Cili

A tengerben élő halak vidáman fickándoztak. Csak Cápa Cili szomorkodott egyedül. Vele nem játszottak, mert félték tőle.

Bálna Bandi megsajnálta. Mellé úszott és így szólt:

– Gyere te is játszani! Csak légy figyelmes!

Amikor ezt meghallotta Cápa Cili, majd kiugrott a bőréből. Felkiáltott:

– Hurrá! Hancúrozhatok veletek!

– Na, na! Csak lassan a testtel! – nevetett Bálna Bandi.

Örült, hogy örömet szerzett Cápa Cilinek. Most gondolt bele, milyen rossz lehetett eddig Cápa Cilinek egyedül. Fogócskázni kezdtek. Cápa Cili lett a fogó. Olyan nagy hévvel indult Borsócska, a kis bohóchal felé, hogy még a száját is kítátotta. Borsócska, a kis bohóchal pedig, sutty! Becsúszott Cápa Cili szájába, onnan meg a gyomrába.

Rémülten nézett Cápa Cili a többiekre. Most mi lesz? Bálna Bandi tért észhez elsőnek. Hozott gyorsan vízinövényeket. Megcsiklandozta vele Cápa Cili orrát, aki erre egy nagyot tüszentett. Borsócska, a kis bohóchal pedig kirepült a szájából.

– Jaj, de sötét volt odabent! – mondta rémülten, Borsócska.

– Kérlek, ne haragudj rám! – kérlelte Cápa Cili! – Többet nem tatom ki a szám!

– Kössük be! – javasolta valamelyik halacska.

– Azt ne! – sóhajtott megseppenne Cápa Cili. – Szavamat adom, nagyon óvatos leszek!

Folytatták a hancúrozást, Cápa Cili pedig betartotta az ígését.

Az eltévedt halacska

www.facebook.com/varazsvisko

Egyszer volt, hol nem volt, Varázsviskó birodalmában volt egy nagy tenger. Ebben a tengerben szebbnél-szebb aranyhalak és csillámló pikkelyű halak édegeltek. Egy szép napon egy idegen halacska, Hali úszkált körbe-körbe. Pikkelyei remegtek a félelemtől, majd vékony hangon megszólította a lubickoló aranyhalakat:

- Ne haragudjatok a zavarásért! Azt hiszem eltévedtem! Tudnátok segíteni, hogy merre találok a Mesevizet? Onnan származom!
- Azt mindjárt gondoltam, hogy nem idevaló vagy! Hiszen sokkal szebbek vagyunk nálad!- förmedt rá egy szivárványhal.
- Mégis, hogy tud eltévedni egy hal a vízben?- nevetett a másik kopolyás.
- Szerintem szép vagy! Sajnos nem tudok segíteni neked, de ne búsulj, jó helyed lesz itt is!- ugrott oda Breki a béka.

Hali szomorkodva arrébb úszott, amiért kinevették. A többi hal pedig rázendített kedvenc nótájukra. Breki követte az új lakót, majd vigasztalni kezdte:

- Mit szólnál, ha játszanánk valamit? Játsszunk ugróversenyt!
- Nekem nincs lábam, sajnos nem tudok ugrálni és még csúnya is vagyok. - szomorkodott Hali.
- Nem vagy csúnya, csak más vagy, mint ők, de te ettől vagy különleges!- mosolygott a varangy.
- Mit szólnál, ha kergetőznénk?
- Remek ötlet! Leszek én a fogó!

Vígan játszadoztak, amikor Hali észrevette, hogy az egyik szivárványhalnak beakadt a hátúszója két szikla közé. Azonnal odaúszott és a segítségére sietett.

- Ne félj! Mindjárt kiszabadítalak!

Pár pillanat alatt sikerült a kishalat kihúzni aki nagyon hálás volt.

- Ne haragudj, amiért kicsúfoltalak! Köszönöm, hogy segítettél! Nagyon kedves vagy!- mosolygott.
- Örülök, hogy nem esett bántódásod! Mondd csak, visszatudsz így úszni a többiekhez?
- Sajnos nagyon fáj, de megpróbálom!

Brekkencs és Hali segítettek a megsérült halacskának. A szivárványhal elmesélte a többieknek mi történt. Nagyon elszégyellték magukat a halak, hiszen Halinak hiába nincs csodaszép pikkelye, így is meg tudta menteni barátjukat.

- Bizony a külső nem minden! Mindenki nagyon szép valamiért, Hali például a legkedvesebb hal!- büszkélkedett a béka.
- Brekkencs pedig a legsegítőkésebb barát!- mosolygott Hali.

Hali, a szépséges halacska és Brekkencs ezután szeretetben együtt játszottak és minden új vendéget befogadtak. Talán még ma is közösen játszanak, ha meg nem haltak.

Tavi kaland

www.facebook.com/varazsvisko

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren túl éldegélt egy rozoga vityillóban az öreg halász. A halász minden egyes nap kint üldögélt egy rozsdás, ütött-kopott széken és várta a halakat. Egyik délután ahogy ücsörgött a vízparton és pipázott, a botja egyszer csak körbe-körbe úszott a vízen.

- Ez bizonyára csak egy hatalmas hal lehet!- örvendezett.

Húzta, cibálta, rángatta ide-oda, de nem bírta kihúzni a vízből. A horogra egy apró halacska akadt, de bizony nagyon megijedt, így ficánkolni kezdett ide-oda, majd így szólt:

- Segítség! Beleütköztem egy akadályba! Pedig én csak játszani akartam!

- Ó, hiszen ez egy horgászbót! Veszélyes egy apró hal számára!- magyarázta halmama, aki gyorsan odaúszott.

- Mama, mi az a horgászbót?- kérdezte a halacska.

- Majd elmesélem, ha nagyobb leszel, ideje sietnünk!- azzal húzni kezdte a kishalat.

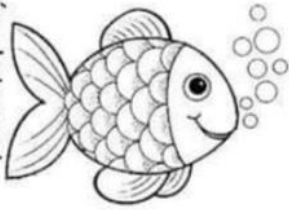
Húzta-húzta, de nem jártak sikerrel, így hát az öreg pikkelyes segítségért kiáltott. Éppen arra úszkált Teki, a teknős. Teki húzta halmamát, az öreg hal húzta halacskát, de halacska még mindig a horgászbóton csüngött. Teki elrohant Rékáért, a békáért. Réka húzta Tekit, Teki húzta halmamát, halmama húzta a kishalat, de a kishal még mindig a bóton ficánkolt. Arra sürgött-forgott Kala, a kacska. Egyből odadugta csőrét és segített. A kacska húzta a békát, a béka húzta a teknőst, teknős húzta halmamát, az öreg hal pedig a kishalat. De a bajba jutott pikkelyes így sem tudott elúszni. A nagy lármázást meghallotta a vízipók és odaballagott. Törte a fejét, hogyan segíthetne, míg remek ötlete támadt. Óvatosan rámászott a halász lábára, aki úgy megijedt, hogy elengedte a bot végét. A tóban élő állatok pedig vidáman tovaúsztak. A kis halacska örömeiben kiugrott a vízből és így szólt:

- Ma bizony nem lesz belőlem halvacsora!- nevetett.

A halász csuromvizesen hazaballagott, míg a tó lakói vígan lubickoltak. Ha a halacska meg nem menekült volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Dudás Eszter

A halacska bánata

www.facebook.com/varazsvisko

Vízben él egy apró hal,
Szomorú, mert nagy a baj.
Kék vízből lett fekete,
Koszos a tó fenéke.

Papír, szemét és flakon,
Úszik körbe a tavon.
A kis hal már beteg lett,
Szemetelni csúnya tett!

Tisztítsuk meg a tavat,
Mentsük meg a kis halat!
Papír, szemét vagy flakon?
Én, a vízbe nem hagyom!

A kukákba tegyed be,
Vagy vidd haza kezvedbe!
Így lesz tiszta a nagy tó,
Vize kék és ragyogó.

Hétvári Andrea

A víz kincs

Ha kezemet megmosom,
a vízcsapot elzárom.
Ne csöpögjön, mert a víz kincs,
nagy baj az, ha valahol nincs.
Anya, apa megdicsér,
a víz nagyon sokat ér!

Mentovics Éva

Az esőfelhő története

Esőfelhőt visz a szél,
kis felhőcske így mesél:
- Tegnap kerek tó voltam,
vadkacsákat hordoztam.

Nap sugara nyúlt értem,
s hopp, fent voltam az égben.
Fodros felhővé váltam,
erdők felett lófráltam.

Szellők szárnyán lebbenek,
társam is van, rengeteg.
Kéklő égen kószálok,
záport küldök le rátok.

Loccsannak a vízcseppek
- az élető, friss permet.
Szóljon, aki inni kér,
hisz a vizem kincset ér!

Hétvári Andrea

Az óceán csodái

Hatalmas víz a nagy óceán,
tudja ezt sirály és habléány.
Bálnák szelik át a sós vizet,
a hátán egy delfin elvihet.

Kagylók álmodnak a csöndben lent,
felettük tengeri rózsa leng.
Óceán kertje, szép varázslat,
ily csodát csak Vízitündér láthat.

Kérlek, ne bántsd a nagy óceánt,
ringasson delfint és kormoránt.
Ne dobj a vízbe műanyagot,
amit a sok ember ott hagyott.

Csikóhal - tengeri paripa,
a Nap letről csak egy karika.
Víz rejti korallok erdejét,
s ringatja sokezer gyermekét.

Rimtiúndér Fb oldal

Hétvári Andrea

Csöpög a csap

Csöpög a csap:
csipp, csepp, csipp, csepp,
ne pazarold ezt a kincset!
Van, hol kevés van belőle,
nem jut már a legelőre,
nem jut már a szép virágra,
sem az ember poharába.

Örülj neki, hogy
még van,
vigyázzunk rá
még jobban!

Esőcsepp

www.facebook.com/varazsvisko

Pocakom van, vígan szállok

A szellővel együtt járok.

Zihi-zuhi, én lármázok

A felhőből elvágózok.

Kop,kop, kopogok a tetőn,

Csep,csep, ki ázik az esőn?.

Csip,csep szemerkélve esek

Huss!A naptól kisebb leszek.

Hétuári Andrea

Ez mind víz

A hópihe az is víz,
fagyos télben csipkedísz.
Testvére a zúzmara,
kristályforma jégdara.

Folyó, tenger, óceán,
szomjat oltó Vízeány.
Jégvirág az ablakon,
hogyan nyílt ki, nem tudom.

Harmatos a nyári rét,
fröccsen a víz szerteszét.
Öntözi a zivatar,
várost, erdőt betakar.

Havazik a puha hó,
égből hinti Télanyó.
Jég, köd, hó, dér mindenütt,
ez is víz így mind együtt.

Hová futsz, te kis patak? /Mentovics Éva

- Hová futsz, te kis patak?

- Oda, merre hívnak,
mézillatú réteken
pipacsmezők nyílnak.

- M'ért csobogsz ily sebesen?

- Hamar odaérjek,
megitassak mindenkit,
akik inni kérnek.

- Ki iszik a partodnál?

- Szomjas, fáradt vándor.
Amikor csak vizet kér,
megitatom bárhol.

- Hová sietsz azután?

- Bejárom a Földet,
végül majd a tengerben
megpihenek csöppet.

Háp, háp, háp,
Jönnek a kacsák.
Jaj de éhes, jaj de szomjas
Ez a társaság!

Hátamon a zsákom,
benne van a rákom.
Édes kicsi rákom,
ki ne vágd a zsákom,
mert kihull a mákom!

Kik laknak odalent?

www.facebook.com/varazsvisko

Béka brekeg, legyet hajszol,
Rovarokat vígan majszol.

Telknősbéka kővön pihen,
Lassan cammog, ő biz' ilyen.

Lent a mélyben apró hal,
Gilisztákat vígan fal.

Vízicsiga mindenféle,
Velük van a friss víz tele.

Együtt hápog kacsá, réce
Lakásuk a nádas szélé.

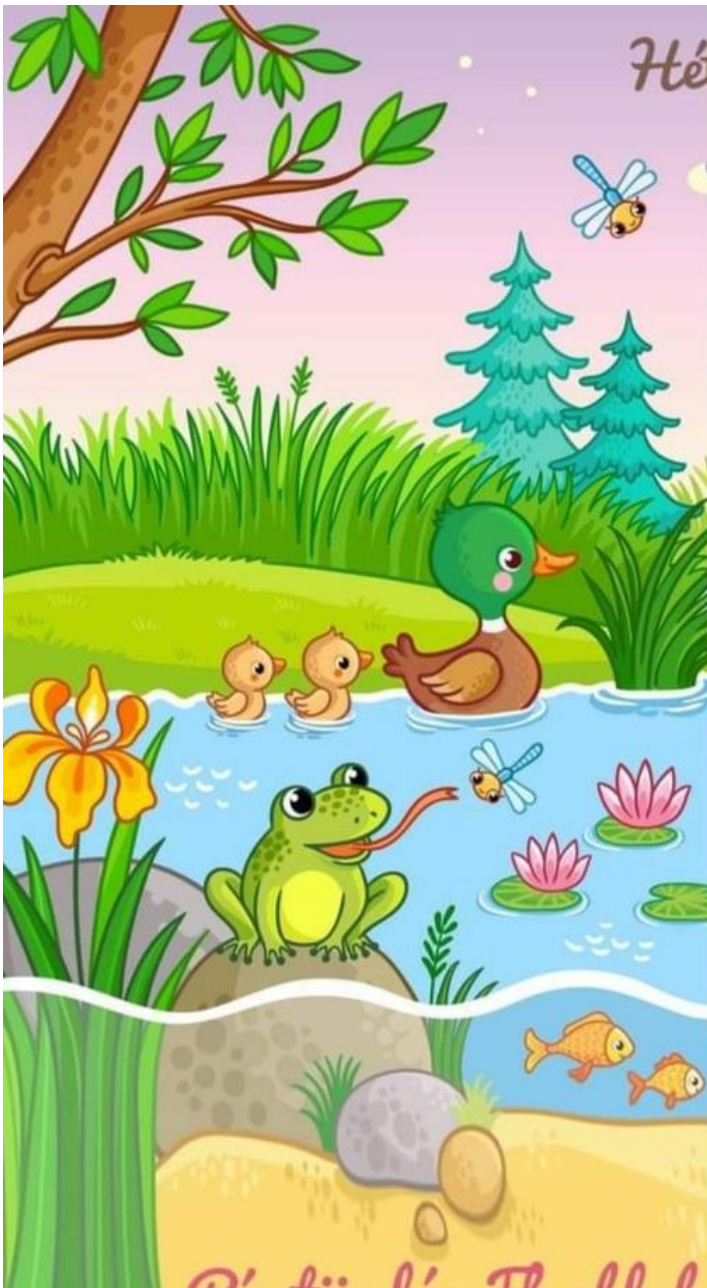
Ott mászkál a gém madár,
Hüllővadászatra vár.

Vízisikló a víz alatt,
Ijesztgeti a kis halat.

A tóparton együtt laknak,
Örvendeznek fényes napnak.

Dudás Eszter

Hétfuári Andrea

Kispatak

Hol az öreg tölgyfa áll,
egy kis patak csordogál.
- Hová sietsz, kispatak?
Gyémánt tükröd elszalad?

- Szalad is és marad már,
erdő-mező engem vár!
Szomjasak a cinegék,
az én vizem színe kék.

Tükröt tartok az égnek,
inni adok fecskéknek,
és ha eső közeleg,
kortyolom a könnyeket.

Kézmosó vers / Mentovics Éva

Mi lehet a tenyeremen?
Szutyok, vírus, bacilus?
Enni, inni, szánkhoz nyúlni
tudom, tudom, így tilos!

Nem látható, mégis ott van,
tüntessük hát gyorsan el!
Bacik ellen, vírus ellen
van egy tippem, harcra fel!

Két apró kéz, víz és szappan,
ez kell hozzá, semmi más,
eltűnik a vírus, baci,
és a szutyok, nem vitás.

Hiába is kalimpálna,
lecsusszan a kezemről,
eltűnik a lefolyóban,
víz és szappan tesz erről.

Így maradok egészséges,
mindenkinek ajánlom.
Víz és szappan, két jó barát,
nekem is a barátom.

Miért fontos a víz?

www.facebook.com/varazsvisko

Tenger, folyó, patak, tó,
Vizük legyen ragyogó!

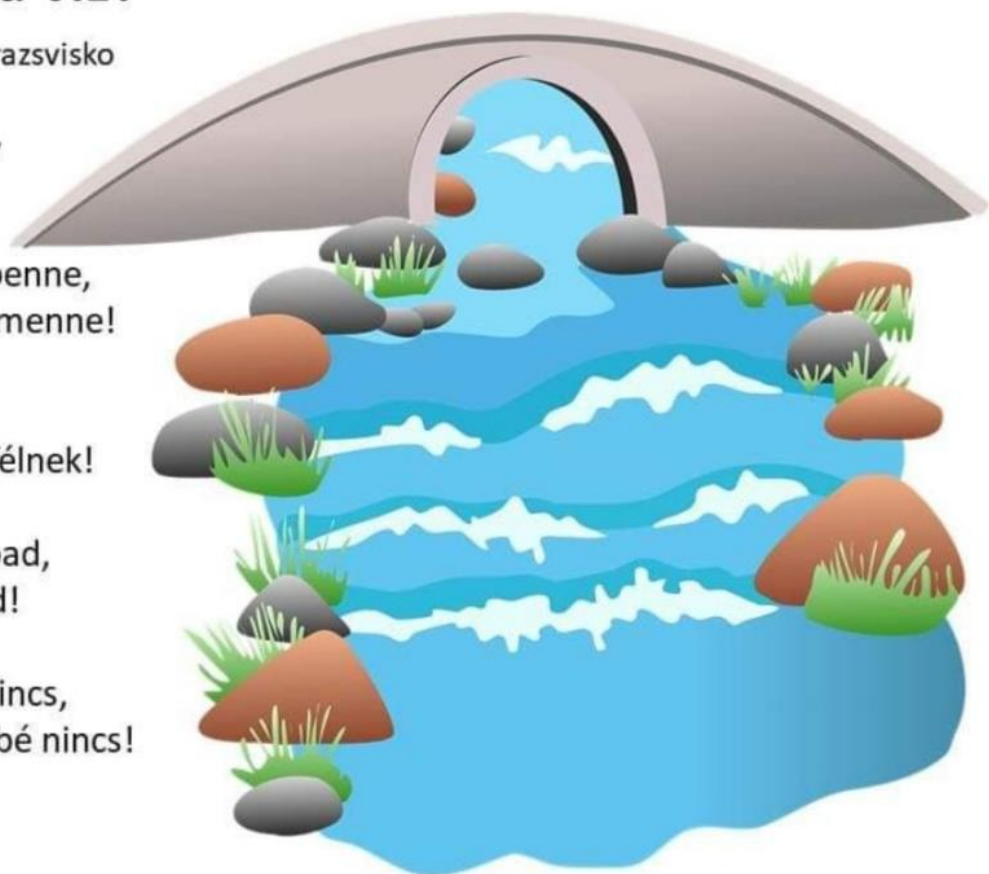
Hogyha szemét lenne benne,
Sok-sok növény tönkremenne!

Állatok is ebben élnek,
Szennyezéstől nagyon félnek!

Szemetelni nem is szabad,
Akkor a víz tiszta marad!

Óvjuk nagyon, hisz ez kincs,
Ha beszennyezzük, többé nincs!

Dudás Eszter

Szappanbuborék

A kezemre szappant teszek,
Víz is kell, hogy tiszta legyek!
Nagy pattogás, díszes burok,
A szappanból ki is futott.

Pukk! Hová bújt el? Nem tudom,
Előkerül, ha megfújom?
Illatozik, de nincs itt már,
A kézmosás csak rám vár.

Körbe-körbe vígan repül,
Átlátszó de tarka felül.
Gyorsan a markomba zárom,
Pukkanását nagyon várom!

Ha szappant nyomok, újra látom,
Az illatát már nagyon várom!
A vízzel én mosom-mosom,
A buborék messze oszon.

Kép: pixabay

Szappanmanó

www.facebook.com/varazsvisko

Hékás! Gyorsan, gyere vissza!
Mert, a kezed még nem tiszta!
Szappanmanó az én nevem,
Gyere mossál kezet velem!

A buborék máris pattan,
Illatozik az új szappan!
Nyisd a csapot, rajta hamar,
Mert a sok kosz nagyon zavar!

Csillog-villog, ez szép munka
Csutakolja, ki nem lusta!
Töröld meg, vagy rázd le tessék,
Szappanmanót meg is lesték!

Sári és a csizma

www.facebook.com/varazsvisko

Volt egy kislány, neve Sára
Nincs boldogabb gyermek nála.

Csizmát kapott, alig várja,
Hogy a sétát abban járja.

Eső kopog, sok a sár,
A kis Sári erre vár.

Új csizmáját fel is veszi,
De még kicsit nagy az neki!

Pocsolyába ugrik vele,
Vízzel megy a csizma tele.

Rázza-rázza s közben nevet,
Futni ebben így is lehet!

Szökken, pattan aztán szalad,
Sári bizony gyorsan halad.

De összeakad a két lába,
Belehuppan így a sárba.

A kicsizma beleragad,
Sári pedig vizes marad.

Dudás Eszter

HALMOS-VÉGH BORI: VARÁZSLATOS KÉZMOSÁS

(A HELYES KÉZMOSÁS 6 LÉPÉSÉVEL)

1. TENYERET A TENYÉRHEZ –
SIMOGATÓ ÉRZÉS LESZ!

2. KIS GEREBLYÉK, SEGÍTSETEK,
TISZTULJANAK A KÉZFEJEK!

3. SZEMBŐL IS TALÁLKOZNAK,
UJTAIM KÖZT SÚROLNAK

4. CUKI CICAMANCS REMEG,
NEM SZERETI A VIZET.

5. PÁVA FARKA INTEGET,
HÜVELYKUJJAM TISZTA LETT.

6. UJJBEGYET A TENYÉRHEZ –
VÍRUS, BACI, TÉRT ÉSZHEZ!
NINCΣ HELYED A KEZEMEN,
A HABBAL LEÖBLÍTEM!

Víz alatt, víz alatt,
sikló tekereg,
zsong a nád, zsong a nád
víztükör felett.

Vízi pók, vízi pók
gyorsan menekül
nádi rigó, ringatódzó
fészkére repül.

A tavaszi ég alatt,
nyújtózkodik
már a nap,
a szemét is jól kitárta,
körülnézett a határban,
sok dolgom lesz
itt nekem,
de jó hogy felébredtem.

Hétvári Andrea

Víz mondóka

Víz, víz, tiszta víz,
csodálatos tiszta íz.
Eső kopog, patak csobog,
tenger susog - az is víz.

Csepp, csepp, csepereg,
leveleken leperereg.
Őzikének, kismadárnak
szomját oltja a felleg.

